

DESET TVÁŘÍ ŽENY 2

SHERRY ROSE

Deset tváří ženy deset tváří žena deset tváří žen

Deset tváří žen

DESET
TVÁŘÍ ŽENY 2
Sherry Rose

© Šárka Rosová Váňová
www.sarka-rosova-vanova.cz
ISBN 978-80-88320-43-2 (print)

Mgr. Tomáš Zahradníček - TZ-one
www.vydavatelstvi-eknih.cz
ISBN 978-80-7539-189-6 (PDF)

DESET TVÁŘÍ ŽENY 2

SHERRY ROSE

Pro všechny, kteří milují sex
a vše dokážou nazývat
pravými jmény...

TVÁŘ JEDENÁCTÁ

Žena zrazená

Letošní jaro bylo nesmělé jako nezralý milenec. Slunce opatrně ohmatávalo svět a s nedůvěrou ho oblažovalo svými paprsky. Zato léto jako by chtělo dát světu najevo, kdo je tady pánem a zkušeným milovníkem. Využívám jeho láskyplné hřejivé pohlázení slunečního žáru každý den, jak to jen jde.

I redakční práci a rukopisy píšu venku u bazénu na zahradě vily. A snažím se příliš nevnímat odkudsi výskající děti v sousedství, které se koupou a skáčou na trampolínách.

Zavírám oči po odpolední kávě, líně se povaluji na lehátku a mažu si prsa skvělým olejem vonícím po mandlích. Je báječné mít iluzi soukromí, zastíněná zvědavým pohledům sousedů vzrostlými tújemi. Škoda jen, že nejsou vysázené po obvodu celé zahrady. Pánům a jejich chtivým pohledům totiž neuniknu nikdy.

Ráda se opaluji nahá. Alan miloval, když bylo mé tělo celé léto snědé úplně všude bez ohybných bílých kontur plavek.

Ano, miloval. Miloval mě naprosto celou svou spalující vášní. Milovali jsme se v chladivé vodě bazénu, když byl v noci osvětlený. Bylo to vše jak v jiné dimenzi. Vzal si mě rád nadnášenou vodou, lehkou jako hebké peříčko vytetované na mém podbřišku. Posadil si mě ve stoje obkročmo do klína na pyj a já neměla příliš práce ovinout se kolem jeho těla jako svůdná a nebezpečná chobotnice. Nepustila jsem se ho. Byl zajat v mém sevření a v hlubokém vášnivém polibku tak dlouho, dokud jsme oba nesplynuli ve frenetickém podvodním orgasmu.

Ničí mě, když na něj vzpomínám v minulém čase. Schází mi. Ale je dobře, že odešel z mého života. Zmizel a není ani mou součástí.

Nikdy nezapomenu na ten podvečer, kdy jsme se s mojí kamarádkou Nikolou měly sejít ve městě a společně zajít někam na kávu.

Ani jsem si v hovoru s ní neuvědomila, že mjííme podnik Zlatá perla, kde jsme se loni setkali na večeři s jeho obchodním partnerem architektem Brožkem. Málem mi padl do náruče, nečekal mě tady. Vycházel ven a vedle něj rozesmátá atraktivní brunetka a nějací dva urostlí muži. Mohla být o dvě dekády mladší než já.

Zůstal stát jak opařený a značně toporně se s těmi třemi rozloučil.

„Ahoj děvčata, copak tu děláte?“ zeptal se křečovitě a snažil se být vřelý.

„Jsme na nákupech a jdeme na kávu,“ odpověděla mu překvapená Nikol.

„A co tu děláš ty?“ vypálila jsem na něj otázku z druhé strany.

Pokusil se mě políbit a voněl dámským parfémem. Ucukla jsem. „Zinuško, měl jsem obchodní jednání, víš? Vždyť to znáš.“

„No. Právě, že to znám,“ řekla jsem mu.

„Zino, ale...“ chtěl ještě něco říct.

Ale zarazila jsem ho:

„Doufám, že až se vrátím domů, už tam nebudeš. Sbal si věci a jdi... jdi si, kam chceš!“

„Neblázni, Zin, počkej, to je jinak! My jsme...“ Snažil se mě marně zadržet.

Prudce jsem se otočila zády a vykročila za Niki, které bylo trapné být u toho, když jsem Alana poslala do vyhnanství.

„Už ho nechci ani vidět,“ brečela jsem tehdy v kavárně u stolku nad svým talířkem. Větrník, na který jsem se tak těšila, musel být úplně slaný. Ani jsem se ho nedotkla. Naopak, kavárník nám donesl velkou sklenku ginu. Tu jsem okamžitě vypila na ex.

„Neblázni, Zin, vždyť měl nějaké jednání, miluje tě k smrti,“ snažila se mě uchlácholit Niki.

„Víš ty vůbec, co je Zlatá perla? Byla jsi tam někdy?“ Na moji otázku nedokázala odpovědět.

„Je to hodně významný luxusní podnik. Za tajnými dveřmi se odehrávají utajené sexy dýchánky pro smetánku z vysokých kruhů,“ pokračovala jsem a ona překvapeně zírala.

„Jak to víš? Na to já bych neměla peníze, když jsem teď sama,“ zareagovala překvapeně.

„Byli jsme tam jednou s Alanem, vím, jak to tam chodí, věř mi. Tehdy tam měl taky ‚obchodní‘ jednání.“

„A co? Co tam bylo, co se dělo?“ vyptávala se zvědavě.

„Byli jsme ve třech, půjčil mě jednomu zámožnému pánovi. Užili jsme si to

tehdy skvěle. Ale to bylo řízené. I tehdy s tebou u nás. Chápeš?”

„Hmm, chápu,” řekla zamyšleně Niki.

„On není fér, když šuká tajně a zahýbá mi. Nenávidím ho,” dodala jsem a rozbrečela se do další sklenice ginu.

„Víš co? Budeš spát dnes u mě na privátu. Nechod' domů, uvidíš, že se ti zítra omluví a všechno vysvětlí.” Políbila mě na tvář a utřela mi slzy.

Tehdy v noci jsme se k sobě tiskly a ona, aby mě ukonejšila, vsunula mi do vagíny prsty a dlouho mě jimi laskala až k orgasmu. Líbaly jsme se vroucně a něžně a já jsem prvně prožila milování se ženou se vším všudy. Laskaly jsme si vzájemně ňadra, třely je o sebe, lízaly a sály nestoudně vztyčené bradavky tyčící se do prostoru. Oplácela jsem jí vděčně její něžnosti. Byly jsme trochu pod vlivem ginu, ale ne tolik, abychom nevěděly, co děláme. Usínaly jsme v objetí a naše vlasy tak rozdílných odstínů se láskyplně propletly na bílém povlečení jako zvláštní reliéf.

8

Zvykla jsem si na její tělo, když u nás pár týdnů bydlela. Ve třech s Alanem jsme se milovali několikrát. Už to pro mě nebylo nepřírozené a cizí. Tehdy mi řekla, že jí tak zachutnal jeho mohutný klacek, že raději odejde. Bála se zřejmě sama sebe a svého chtíče.

Věřila jsem jí. Alan byl hodně návykový. Hezký, milý, vtipný, výřečný, a přitom skromný i přes svoje vysoké vzdělání. Žádný namachrovaný, sebestředný, nadstandardní hulvátský samec. Jako kdysi můj bývalý šéf v redakci. Ješitný šovinista v ošmajdaných botách, kterému nevadilo chodit do významného nakladatelství v kratasech, ze kterých mu koukala lýtka plná drátěných chlupů. V ruce nosil hnědou koženou tašku jako na šichtu. Už jen scházelo, aby mu z ní trčela termoska s kafem. Řval na všechny podřízené a urážel je, aby si tak pomyslně zajistil autoritu, kterou stejně nikdy neměl. Prototyp neschopného manažera, který se na svém postu vyhříval jen díky podkuřování generálnímu řediteli. Pro mě to byl vždy odpuzující typ.

Vím, že žena by se měla v sexu podvolit, ale jen samci, který má přirozený respekt a není hulvát.

Alan si nikdy nemusel nic hrubě vynucovat. Měl přirozenou autoritu i v sexu, i když býval drsný, ale vždy citlivý. Ale já mu podléhala a ráda se podvolila i hrubším praktikám. Milovala jsem jeho něžné násilí. I když jsem v běžném životě spíše dominantní.

A Niki mu začala brzy podléhat taky. Prostě, nechtěla mě zradit. Bála se, že selže a svede ho. Sex s ním byl vždy prostě nadpozemský. A tak si raději sehnala podnájem a odešla z jeho dosahu...

Na chvíli jsem zřejmě usnula, když jsem se ve vzpomínkách vracela k Alanovi. Moje prsa ještě nezvyklá na letošní horký úpal mě probouzí palčivou bolestí do smutné reality.

Jedinou chvilkovou útěchou je pro mě bazén. Sundávám si miniaturní bikinky, které zakryjí jen taktak mou mušličku a na chvíli svlažím své rozpálené tělo v bazénu.

Čím tak ale ovlážit svou bolavou duši? A taky chtivou kundičku, kterou bezzbytku už měsíc nezaplnil věčně nadržžený Alanův ocas?

Vibrátor uleví od stresu, uvolní tělo. Ale schází mi vřelá chlapecká náruč a nekončné mazlení a rozmazlování, kterým mě můj miláček tak vroucně zahrnoval. Byla jsem jeho Bohyně. Úslužná Pokojská. Přítulná Kočka. Nebeský Anděl. Neúprosná Vamp. Upjatá sekretářka... Jeho všechno. Malá nadržená kurvička, jak mi láskyplně říkal.

Když jsem tehdy po promilované noci s Nikolkou přišla ráno domů, Alan už tu nebyl. Sbalil si jen svůj počítač a pár osobních věcí.

Na lednici visel lístek a na něm srdíčko a v něm Odpusť. Miluji tě. A.

Málem mi to zlomilo srdce. On šukal tu brunetu. Vzali si ji ve třech. To je konec. Proto se omlouvá. Pomyslela jsem si tehdy a několik nocí jsem nespala a nemohla vůbec nic sníst.

Vylézám z bazénu a zase se nahá pokládám na lehátko. Dnes mě baví jen odpočívat. Nemusím se přece štvát jen za termíny. Po chvíli mám pocit, že mě někdo sleduje. Na svém těle cítím něčí oči. Pohledem nenápadně pátrám v živém plotu, až moji pozornost upoutá pohyb záclony v podkrovním okně

protějšího domu. Bydlí tam ten mladý muž, který vždy plaše pozdraví, když se míváme na chodníku. Prý studuje ve městě a tady je v pronájmu. Jeho žádostivý pohled cítím i přes záclonu. Slunce ji nenápadně olizuje a obnažuje tak jeho siluetu. Mladý student. Asi nemá dívku a nahé ženské tělo je pro jeho oči magnetem. Stojí a nehýbe se, myslím, že masturbuje. Udělám ho šťastného, proč ne. Určitě je sám. Já jsem taky uvězněná v nuceném celibátu.

Začínám si pomalu natírat tělo svým mandlovým olejem a velkou péči věnuji prsům. Chladivá voda bazénu je milosrdně svlažila a dokonale vztyčila mé naběhlé tvrdé bradavky. A pak jen lehce dám nohy od sebe, aby měl mou mušličku na odiv. Jsem přející, chápu, jak se cítí. Po chvíli odcházím domů, zdá se, že dosáhl svého.

Celou noc pořádně nespím, probouzí mě nesnesitelný pocit prázdné postele a horkost spálených prsou. V krátkých horečnatých snech se mi zdá o milování s Alanem. Jsem ale hrdá a volat mu nebudu.

S tím pocitem se i ráno probouzím, a ještě než si půjdu uvařit kávu, ukájím se pozvolna podtlakovým vibrátorem. Přiložený na klitoris ve mně během chvíle probouzí slastné pocity. Alespoň na chvíli zaplaší touhu po naběhlém mužství mojí zapuzené nevěrné lásky.

„Dobrý den,“ pozdraví mě ten mladík, když vynáším odpadky. Zrudne jako slunce, které se právě chýlí k západu.

„Dobrý i vám. Vy jste tu nový, že?“ ptám se ze slušnosti.

„Jo, jsem tu v podnájmu, než dostuduju,“ odpovídá a očima ohmatává vše kolem kromě mě. Vlastně pokaždé, když se míváme, neví, kam upřít pohled.

„Já jsem Zina,“ přistupuji k němu, a tím ho přinutím podívat se mi do očí.

„Robin, těší mě, madam,“ odpoví, když přijme moji ruku na seznámení.

„Tak ať se vám tu daří, Robine,“ říkám a to mládě vypadá, že se blahem vznese nad plot zahrady.

„Když budete chtít, stavte se někdy na kafe,“ dodávám a jemu málem vypadnou oči.

„Vážně? To bych moc rád. Jste... jste taková...“ nenachází slova.

„Jaká?“ ptám se zvědavě, abych se pokochala jeho rozpaky. Víím, že jsem potvora, ale ten hezký rozpačitý brunet v brýlích mě začíná bavit. Kdybych měla skládat zkoušky z koketování, mám vyznamenání.

„... no milá, příjemná. Vlastně, moc sympatická.“ Odkáže a honem dodává: „Jo, moc se mi tu líbí, bydlím tu rád.“ Pohledem bezděčně zavadí o má prsa v hlubokém výstřihu bez podprsenky. Zrudne. Ještě chvíli a vyletí z kůže. Inu, na zahradě ji nenosím.

„Tak to jsem moc ráda, že se vám tu líbí, Robine,“ hraju si na rtech s jeho jménem a lehce si olíznu rty. Neskutečně mě baví jeho nesmělost. Ten kluk je snad ještě paníc.

„Tak já... já se někdy stavím, ale nebude to vadit vašemu manželovi?“ ptá se celý zkoprnělý.

„Nebude. Protože žádného nemám,“ říkám popravdě, protože s Alanem náš sňatek nespojil. Pomyslela jsem si poněkud hořce.

„Aaaha,“ oddechne si úlevně, „myslel jsem, že ten pán je váš manžel.“

„Ne, kdepak, on už tady nebydlí. Rozešli jsme se,“ říkám a vůbec mi to nedělá radost.

Ovšem jeho oči zaplanou nadějí. Je šílený, pokud by mohl doufat, že bude připuštěn.

Loučím se s tím nadrženým kolouškem, který má ještě prsty od inkoustu, jak pilně studuje.

V tu chvíli si uvědomím, že Alan byl v jeho věku, když po mně tak mocně zatoužil a udělal vše pro to, aby mě získal. Ale čas se posunul. Je mi přes čtyřicet a tohle stvoření je možná o něco starší, než je má dcera. Nicméně, samota je zlá. Když za mnou přijde, třeba mi bude líp.

S ostatními sousedy jsme nikdy žádné bližší vztahy nepěstovali. Na malém městě je to risk a znamená, že nám nevyhnutelně uvidí až do talíře.

„Mějte se moc hezky, mladá paní,“ ozve se mi v zádech a moje ego svůdně zachovalé samičky je příjemně pohlazeno.

Uvidím, co s tebou, maličký, pomyslím si s pocitem lovce, který neví, jak naložit se svou trofejí. Ale co s takovou nedorostlou mřenkou?

